

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson. Holsby Brunn.

Villad i skogen. (Sägen.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Meddelarens syster Johanna blev villad och fick gå en hel
natt i Jon Perssons i Byestad hage.

Hon hade sagt: "Jag gick och gick och kom inte till rätta
ändå".

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

60

Vålnad. (Sägen.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det hände fören del år sedan.

En ung kvinna, Ellen S., gick en kväll i sällskap med meddelaren från Sjunnen till Holsby Brunn.

Den unga kvinnan fortsatte sedan mot hemmet, som låg något längre bort. Hon fick då sällskap med en kvinna, som var klädd i bomullssklädning och hade schallet på huvudet, och som bar en kruka i handen.

Om Ellen S. gick fort eller sakta, var den andra med.

När Ellen S. kom till sitt hem gick hon in, men den andra kvinnan stannade vid staketet.

På morgonen såg hon och modern efter, men det fanns inga spår i snön.

Det hade bott en gubbe i en stuga där intill, men han var numera död. När han levde, var det en kvinna, som brukade gå till honom med mjölk.

Det är besynnerligt, att en vålnad kan visa sig fem, sex år efteråt.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson.Holsby Brunn.

Drömmen, som gick i fullbordan. (Sägen.)

Det var en plåtslagare, som drömde att han skulle komma till Jönköping och plåtslå en kyrka. Och han hade även drömt om, vilket år och vilken dag det skulle bli.

Drömmen gick också i fullbordan. Plåtslagaren ifråga kom till Jönköping, när Kristinakyrkan byggdes.

Plåtslagarens fästnö hade berättat ovanstående.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Näsby socken. Meddelare Charlotta Svensson.Holsby Brunn.

Den döde som gick igen. (Sågen.)

Det var en karl i Hällinge, som drunknade. Han visade sig sedan för köksan och för fästmön.

När han kom till köksan, frågade hon: "Hur har du det?"

"Det är inte bra", blev svaret.

Hon bad honom, att han inte skulle visa sig mer.

"Vad han mer sade, det säger jag inte för någon människa", sade hon efteråt.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby
Brunn.

Saxen på tröskeln och trollpackan som flydde för åskan.
(Sagen.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En gång var det ett fruntimmer, som satt och sydde, och hon hade saxen bredvid sig på tröskeln. Då kom det en trollpacka till henne. "Tag bort haxen", sa hon. Hon kunde inte tala riktigt. "Nej", sa fruntimret, "saxen hon får va." Då så sa trollpackan: "Ja täjer de till, ta bort haxen." Men kvinnan tog inte bort saxen. Åskan gick förstås. Då skrek trollpackan till och sa detsamma en gång till, men hustrun sa: "Hon får ligga". I detsamma vände trollpackan och sprang in i vedboden. Då slog åskan ner på henne, och vedboden brann opp.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnär.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Gulsjuka m. fl. sjukdomar.

Meddelarens mor kunde bota en del sjukdomar, bland annat

gulsjuka.

Fadern hade en silkeduk med svart och gult silke.

Det gula silket drogs ut. Det skars sönder fint, och

vatten hölls därpå. De sjuka drack av detta vatten.

Det var en kvinna, som kom till meddelarens mor en gång,

då meddelaren var barn. Hon var så gul i ansiktet. De lagade i ordning en sats. Medlet hjälpte.

- - - -

Meddelarens mor kunde även laga till en sats av örter

och annat.

Meddelaren var inte riktigt säker på sammansättningen, men

hon nämnde följande: Blodrot, niemansrot (växer i rösen, har stora,

vita blommor, rötterna växa nio alnar ner i jorden), katterot (lika

dana blad som på morötter), bällerot, kalmsrot, hjorthorn, olsten och svavel.

Sm. S.Vedbo härad. Upptecknare Gottfrid Wagner, Holsby Brunn.

Mellby socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

65

Den döde provar likkistan. (Sägen.)

Meddelarens morfar, som bodde i Mellby socken, brukade göra likkistor.

Han arbetade inne i stugan, där familjen bodde. När så en kista skulle stå i rummet över natten, så lade han yxan samt litet hyvelspån i kistan. En natt flög yxan upp ur kistan och sen föll den tillbaka dit igen.

Barnen blevo rädda, men fadern sade: "Tyst barn!"

På morgonen sade han: "Det är den döde, som är och provar kistan, men I ska bara vara tysta."

Yxan låg om morgonen kvar i kistan, där han lagt den.

De hörde många gånger sådant där.

Meddelaren hade hört ovanstående av sin mor.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagner.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Den döda, som kom för att se till sitt barn. (Sägen.)

En hustru dog. Makarna hade ett litet barn samt en äldre dotter, som skulle sköta barnet .

Så hade de en ko, som kalvat, och så hade de en kalv, som skulle ha mjölk.

När mannen och dottern en kväll voro ute i ladugården, så kom den döda dit. Så sade hon: "Nu ska jag se efter barnet, så att det inte behöver gråta, och så ska jag ge kalven, så att han inte behöver svälta."

De blevo förskräckta, mannen och dottern.

Mannen sade till henne: "Kära du, försök att vara i ro, där du ska vara . vi ska nog försöka att sköta det här!"

Sen såg de henne aldrig mer.

Meddelaren hade hört ovanstående sägen av sin far.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Männen, som gingo vilse i skogen, men hittade rätt,
när de vrängde rocken. (Sågen.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Meddelarens far och dennes bror voro en gång ute i skogen och högg töre, som de skulle ha, när de fiskade om nätterna.

När de så hade huggit tog de var sin byr (börda) och skulle gå hem. Men de gick och gick, tills det blev nermörkt.

Då sa' meddelarens far till sin bror: "Du, Nils, här är aldrig rätt."

Då lade de ner sina bördor, och så tog de av sig rocken och vände den. Då fick de se, var de voro. De hade gått bort i stället för hemåt, och de hade en hel halvmil hem.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Tomtarna, som mejade säd. (Sägen.)

I Holsby Storegård hade de en stor träda. När säden blev mogen, så kokade de vitgröt och hällde i stora fat och så satte de om kvällen ut den. På morgonen efteråt var säden avtagen och oppsatt i skylar.

Det var likadant vart år.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson,
Holsby Brunn.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

71
71

Eklöven, som blevo silverskedar. (Sägen.)

En gång när en hustru skulle hämta vatten i Holsby
bykälla, var det så mycket eklöv, och hon fick med sig därav hem.

Och hur hon bar sig åt, så kom löv med i grytan, och löven blevo
till stora silverskedar.

Trollen från Solarejsberget hade väl varit och dis-
kat där i taget och glömt kvar av sitt silver.

Sen försökte hustrun att ta opp flera sådana löv,
men det gick inte.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Friaren, som gömde nyckelknippan. (Sägen.)

Det var på ett ställe, det kom en friare till en flicka, som
satt och spann tågor.

Han frågade henne, hur mycket hon spann.

"Sju tottar i veckan", sade hon.

Han tog nyckelknippan och gömde den i tågtotten, så att
ingen märkte det.

Så skulle han komma igen om fem veckor.

När han rest letade de efter nyckelknippan.

När han sen kom igen, sade hon till honom: "Vi har inte hit-
tat vår chiffoniersnyckelknippa sen du var här."

Då sade han: "Du kan titta i din tågtotte!" Sen reste han.

Sm. Östra härad. Upptecknare Got frid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Tatterskan, som ville köpa en kniv. (Sägen.)

Det var en tatterska, som kom in på ett ställe, när karlen
satt och skar sina naglar.

"Får jag köpa din läggekkniv?" sa' hon.

"Nej, den säljer jag inte", svarade mannen.

Hon var så envis.

"Det kan ingen hjälpa, du ska få köpaden", sa' han till sist.

Då skar han med kniven i bordet.

"Nej, du, nu vill jag inte ha den! Annars skulle jag ha gett
dig bra betalt," sade han.

Hade mannen sålt kniven till henne och inte skurit i träet
först, så hade hon kunnat göra stollastycken med den och kunnat ta
bra betalt.

10

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Pigan, som såg ljussken. (Sägen.)

När meddelarens syster, Johanna, tjänade som ladugårds-
piga i Appelhesters herrgård, Alsheda, hände det ibland, när hon
kom till ladugården och öppnade dörren, att det såg ut som om hela
ladugården stått i ljusan låga.

Hon bodde i lilla byggningen. Ibland när hon skulle gå
ut, blev det så ljust, så hon skulle kunnat se att träda den
finaste nål. Då brukade hon vända om och gå in.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socker. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Tomten, som visade sig Tomasmässonatten. (Sägen.)

Det var en Tomasmässonatt.

När meddelarens far, som var mjölnare, kom ner i kvarnen, satt där en liten liten gubbe på lyktan i hjulhuset.

Mjölnaren gick och stämde, så att kvarnarna stannade.

När han sen gick ner i hjulhuset, var tomten borta. Då lade han en tvåöring på lyktan. Sen gick han in och lade sig.

När han sedan kom ner i kvarnen, då var pengarna borta.

Sen lät han alltid bli att mala Tomasmässonatten.

Det var besynnerligt, att förr så fanns det så mycket sådant där elände, men nu finns det visst inget.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson.Holsby Brunn.

Pipenkaj.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På Marka i Appelhester var en ryggåsstuga. Där bodde en som hette Johan och kallades Pipenkaj. Han var född u.å. och son till en handlande Porat.

Stugan hade en lång förstuga med golv av jord och sten.

Pipenkaj gick och slog ihop knäna ~~och slog ihop knäna~~ och såg ynkelig ut. Han hade en gammal häst och körde resor till Oskarshamn. Så gick han där i Oskarshamn och tiggde i affärerna.

Han hade ett litet skjul därhemma, aom han hade hästen uti.

— — — —
Upptecknarens mor har meddelat, hur mannen ifråga fick

namnet Pipenkaj . När han var ung tjänade han i Appelhesters herregård. Då blev han jänte två andra drängar osams med en piga, Kari i Björkelund. Hon gav då drängarna ifråga Öknamen Pjunkel, Knåel och Pipenkaj.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Den rätta sonhustrun. (Sägen.)

Det var en hustru, som hade en son. Det kom en fästmö dit.

Då frågade pojkens mor: "Vad gör du, när du ska ställa till byk?"

Hon räknade opp så mycket, som hon skulle göra.

Den tyckte inte pojkens mor om.

Sen kom det en annan flicka.

Pojkens mor gjorde henne samma fråga.

Då räknade hon också opp en hel ~~hög~~ ^{höp}.

Inte tyckte hon om den ~~hög~~ heller.

Sedan kom det en tredje flicka, och pojkens mor gjorde

hennes samma fråga.

Då svarade flickan: "Jag läcker å och jag läcker på."

Den tyckte hon om.

5 S. 1465

finns
även

i givet. Ensam
samling i
Upsala

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson. Holsby Brunn.

f. 1837

Svärmodern, som prövade den blivande sonhustrun. (Sägen.)

Det var på ett ställe de hade en son. Det skulle komma en fästmö dit.

Sonens mor ville pröva henne.

Hon flyttade ut möblerna på golvet som om hon skulle göra storstädning.

När flicka kom och skulle gå in, så klev hon över de saker som stodo i vägen.

Hon blev inte sonhustru där.

Senare kom det en annan flicka.

Den unge mannes mor ställde till likadant även då.

Flickan flyttade undan möblerna, så hon kom fram.

Den tyckte pojkens mor inte om.

En tid efteråt kom en annan flicka dit. När hon kom dit

och allt var i ordning, sade hon: "Jag kan skura."

Så tog hon av sig sina bästa kläder, och så skurade hon.
Den flickan blev sonhustru där.

Småland.

846

85

85

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Farligt att förtära mjölk långfredagen.

Man får inte förtära mjölk långfredagen. Den som

gör det, får bulnad.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson,
Holsby Brunn.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

86

86

"Stunden är kommen, men karlen är inte kommen!" (Sägen.)

Det var en karl som de hade spått, att han skulle drunkna
och dagen, när det skulle ske.

Och att han skulle binda båda strumpbanden om samma ben den
dagen, hade de också sagt.

De hade långa strumpor, karlarna på den tiden.

Så blev han sjuk den dagen. Men när det led på tiden, hörde
de nere från ån ett rop: "Stunden är kommen, men inte karlen." Och
det skrek så förskräckligt nere i ån.

De hade då intet annat att göra än de tog lite vatten
från ån och tvättade på honom. Han var så sjuk så.

När han då fick vattnet gjutet över sig, så dog han.

Och sen var det tyst i ån.

De spådde så mycket förr. Somligt folk sade: "Det är så
dumt att låta spå för sig. Det är bättre att ingenting veta forta-
re än tiden går."

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson,
Holsby Brunn.

Pigan, som gick ut naken och fick se sin blivande make.
(Sågen.)

Det var ett prästfolk, som hade en piga. Vid midsommar sa frun till pigan: "Innan solen går opp, ska du gå ut naken och sopa förstugubron, då kommer den som du ska ha."

Pigan gjorde som frun hade sagt. Då kom prästen. Frun dog sedan, och pigan blev gift med prästen.

846

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby
Brunn.

87
88+

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Flickan, som fick se sin tillkommande. (Sägen.)

Det var en flicka, som ville veta om hon skulle få en
man som drack.

Vid midsommar satte hon utanför fönstret ett bord och
på detta satte hon två glas, ett fyllt med vatten och ett med
brännvin.

Så satte hon sig innanför fönstret. När hon länge hade
suttit där, så kom det en. Han tog vattenglasets.

846

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

90

90

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Lövelta gås. (Sägen.)

Det var en halt gås, som gick och linkade i skogen.

Det var många jägare, som försökte skjuta henne, men

det gick inte, hon kilade undan.

Det är besynnerligt med sådana där, som inte är som

de ska, det går inte att skjuta dem.

Anmärkning.

Lövelt, Lövhult.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Att bota kreaturen för kvalster.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Om kreaturen fick ett kvalster i sig så blev de stinna.

Den som skulle kunna bota ett sådant kreatur, skulle ta ett kvalster samt litet jord och gnida kvalstret och jorden mellan händerna och så kasta alltsammans på marken.

Den som hade gjort så, kunde sedan bota kreatur för kvalster genom att ta litet jord och gnida mellan händerna samt ge den åt det sjuka djuret.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson,
Holsby Brunn.

Ormbesvärjaren. (Sägen)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det kom en gång en karl till Sanna gård i närheten av Jönköping. Han sade, att om de hade två lika stora lindar, så skulle han göra så, att inga ormar skulle komma in på ägorna mer. Så sa han till, att inga barn och inga fruntimmer fick gå ut, förrän han sade till om det. Så skulle de göra ett stort bål på en träda. Sen hängde han sin rock i den ena linden, och så klev han själv upp i den andra. Några karlar, som var med, skulle gå upp på en stengärdesgård. Och bålet brann alldeles förtvivlat.

Efter en stund kom en liten orm och gick rakt in i elden. Och det kom den ena ormen efter den andra, och de gick rakt in i elden. När de medelmåttiga hade gått, kom det en rätt stor. Han gick först lite omkring elden, men sen gick han dit. Till sist kom det en stor förskräcklig en. Han gick till den linden, där rocken hängde. Han rullade sig omkring trädet och ruskade på det, men han kunde inte få ikull det. När han gjort det, gick han omkring trädet. Sen gick han till elden och gick runt omkring den, men till sist kröp han in i elden.

Karlen dröjde kvar i trädet, tills bålet hade brunnit ner. Sen fick de andra karlarna räfsa ihop allt som fanns kvar, allt måste brännas upp. Sen har det aldrig kommit in någon orm där och aldrig det gör. De hade sett, att ormar försökt att komma in; de var utanför staketet, men de kunde inte komma igenom.

- - - Meddelaren, född 1837, hörde denna sägen, då hon en gång i unga år var på besök i Sanna. Hon hade då armärkt, att det kunde vara farligt för barnen att gå barfota. En gammal gumma sade då, att där inte fanns några ormar, och så berättade hon denna sägen.

Sm. Östra härad.

Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken.

Meddelare Charlotta Synesson,
Holsby Brunn.93.
93LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVOrm i magen. (Sägen.)

Det var två karlar, som var ute på resa. De stannade och betade; de lade sig vid en bäck. Den ene av dem somnade. Rätt som det var, fick den som var vaken höra ett så underligt ljud från den som somnat. Bäst det var, kom det en orm ur honom. Som han kom ut, slingrade han sig ner i bäcken och sköljde och blaskades sig så. Han var så felkig och förskräcklig, när han kom ut.

Den andre karlen gick där och tittade. Rätt som det var, kom den där ormen tillbaka från bäcken. Då var han så blank och fin. Men när han kom nära karlen, som låg och sov, då reste den andra karlen upp sig och lade honom på lasset och talade om, hur det gått till. Sen slog han ihjäl ormen. Hade karlen, som låg och sov varit ensam, så hade ormen dansat ner igen.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson.Holsby Brunn.

Fyrkopp.

Fyrkopp, kärll av trä. till att ha dricka uti.Högre
än en kommod, försedd med lock. Hopslagen så, att det inte var
några band, som sammanhöll den.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

LUNDS UNIVERSITETS 108
FOLKMINNESARKIV

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson.Holsby Brunn.

Varsel.

När de gick ut och skulle vaka tyst midsonnarnatten, fick de inte säga ett ord. De som gjorde så, såg mycket.

När meddelarens syster Johanna tjänade som barnpiga i Holsby Holm, gick hon ut en midsonnmarkväll. Hon hörde då, hur det knackade som när man knackar pinnar i en likkista, och hon såg, hur de kom och bar en bår och gick över åbron, där nedanför Holsby Holm.

846

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn, f. 1837

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Påskatyg.

Vid påsk gjorde de påskatyg: raka och grissel och
hängde på varandra när de dansade.

109
109

846

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

110.
110

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Tvål i vattnet.

Innan Maria togs i kyrke, var det tvål i vattnet.

846

///

111

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Talesätt.

Sitta som fru i bänk.

Anmärkning. Exempel. Pojkarna brukade uppvakta flickorna, när dessa sysslade med byk. Då hjälpte pojkarna till med byken, så flickorna fingo sitta som fru i bänk.

Upptecknaren har inte hört någon mera än ovanstående meddelare använda detta talesätt.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Sängkläder.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I meddelarens ungdom hade de allmänhet inga madrasser
eller lakan i sängarna.

Ett lakan omkring $1\frac{1}{2}$ aln långt, av blågarn eller tåggarn
lades på dynan.

Lappmattor av trasor lades på halmen och användes även som
täcken.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

Inte klippa naglarna vissa dagar.

Det fanns de, som stämde blod om måndagar och torsdagar.

Då skulle man inte klippa naglarna, för då kunde de stämma

sjukdomar på den som gjorde så.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfird Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Charlotta Svensson, Holsby Brunn.

114

Ordspråk.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Du är så liten, så du räcker varken till stock eller vägg.

Anmärkning.

Upptecknarens mor har meddelat, att hon i unga år hörde detta ordspråk.

De sängar -ståndsängar och dragsängar - vilka tidigare allmänt användes, voro placerade med ena långsidan mot väggen. Denna sida kallades vägg och den sida, som var utåt rummet kallades stock. Dessa benämningar torde härleda sig från en ännu äldre tid, då inga sängar funnos, och då bädden anbringades mellan en vägg och en stock.

De förutnämndastånd- och dragsängarna voro synnerligen breda. Då ett barn, som inte kunde förflytta sig, lades i mitten av en dylik säng, räckte det varken till stock eller vägg.